بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَانِ الرَّحِيمِ

“Әмирханийә” мәгърифәтчелек вәкыфы

Илдус Әмирхан

АЛТЫН МИЛЛИАРД ФЕТНӘСЕ

(яки дөньяга террор белән кем яный)

Казан 2012 йыл

«Алтын миллиард» фетнәсе
яки дөньяга террор беләң кем яный

«Шәһри Казан» гәзитенең 2002 йыл 26 март санында күренекле татар галиме академик Мирза ага Мәхмүдевнең «Ислам яклауга мохтаҗмы?» дигән зур күләмле мәкаләсе басылган иде. Анда хөрмәтле галимебез татарлар арасында беренчеләрдән булып «террорчылыкка каршы көрәш» уйдырмасы астында исламга каршы дөньякүләм алып барылган хөҗүмнең асылын ачыклау максатын куйган. Бу мәкалә, гомумән алганда, ислам дөньясына гына түгел, татар халкының да киләчәк язмышына кагылганлыктан, мин аны игътибарсыз калдыра алмадым. Мирза аганың фикерләренә куәт бирү, динебезне һәм милләтебезне яклау максатынан әлеге язмамны җәмәгатьчелек игътибарына тәкъдим итәсем килә.

Мирза ага Мәхмүдевны, үзе әйтүе буйынча, бу мәкаләне язуга Казанда туып, Америкада йәшәп ятучы язучы (хәзерге вакытта ул Францийәгә күчеп киткән, ни әйтсәң дә, ул «дөнья кешесе») Аксеновның 2001 йыл 11 сентябрь вакыйгаларына (Нью Йорк, Вашингтон фаҗигаләре) бәйләнешле «Койрык болгаудан туктарга вакыт» дигән мәкаләсе этәргән. Әлеге мәкаләне мин дә укыган идем. Тик аңа бөтендөнья мәгълүмат чаралары аша барлык телләрдә дә көне-төне алып барылган исламга каршы пропаганданың айырым бер чагылышы итеп кенә карадым. Мирза ага алай уйламаган ахры. Җавап бирүне кирәк тапкан. Һәм дөрес иткән. Чыннан да, эш бер Аксенов мәкаләсендә генә булса, әллә ни борчыласы урын да юк иде. Әмма Татарстан туфрагында исламга каршы нәфрәт туплап яткан бу урыс жыһуды (жидорус) бүгенге көндә ойышып, формалашып килгән дөньякүләм көфер көчләрнең актив сүзчесе. Әлеге фикерләрен ул зур урын биләгән сәйәсәтчеләрдән айырмалы буларак, ачыктан-ачык белдерә. Ислам каршында койрык болгаудан туктарга, аны юк итәргә кирәк, ди. Ягъни, икейөзлек битлеген алып ташларга һәм исламны икеләнүсез кешелек дөньясының дошманы итеп игълан итәргә. «Комсомольская правда»га биргән бер интервьюсында да ул дөньяны бетерү куркынычы белән янаган коммунизмга алмашка ислам идеологийәсе килә ди. Террорчылык кына да түгел, ислам куркынычы! Моны ул басым ясап әйтә. Шуңа күрә Русия халкын да исламга каршы аяусыз көрәшкә чакыра. Әлбәттә, мондый чакырулар ислам дошманнарын тагы да канатландыра. Аксенов фикерен куәтләүчеләр “Эхо Москвы”, «Свобода», «Би-би-си», «Немецкая волна» кебек «ирекле» радиостанцийәләрдә дә өстенлек итә башлады. «Свобода» радиосы үзенең кайбер көндәлек тапшыруларын бер Русийә сәйәсәтчесенең: «Да, мы плохое правительство, да, мы нарушаем права человека. Но видете же, исламисты наступают – или они или мы!» диган чакыруы белән башлый. Инде безнең «Азатлык» та «террорга каршы» көфер дөньясы фикерләрен татар һәм башкорт телләрендә яңгырата. Һәм бу йүнәлештә көннән-көн активлаша. Хуҗалары басым ясый булса кирәк. Нишлисең бит, чит табыннан туйынганда, ашка таш белән атып булмый. Чөнки татарның үзенең мөстәкыйль мәгълүмат чаралары юк һәм булырга да ошамаган. Ул һаман да йә Мәскәү сүзен сөйләргә, йә Америка көйен көйләргә

мәҗбүр. Ә ислам дөньясына каршы нәфрәт таратучы «Радио России», «Русское радио», «Маяк» кебек гомумрәсәй радиолары турында әйтәсе дә юк. Алар ярты сәгать сайын «ислам экстремистларының», «ислам террорчыларының» «җинаятьчел» эшләрен, «явыз» нийәтләрен бертавыштан дийәрлек «фаш» итеп торалар.

Ә иң аянычы шул, бу «фаш» итүләр үзләренең тискәре нәтиҗәләрен бирә дә башлады инде. Чөнки даими алып барыла торган пропаганда никадәр ялган булмасын, ул кеше аңның иң тирән катламнарына сеңә бара һәм берникадәр вакыттан кире кайтмаслык һәм тотрыклы инануга әйләнә. Бу пропаганда кануны. Ул бүгенге шартларда бигрәк тә нәтиҗәле. Чөнки мәгълүмат чаралары аркылы массаларга тәэсир итү технологияләре көннән-көн камилләшә бара.

Бу тәссирнең нәтиҗәлелеге татар аңында да сизелә. Әле бит күптән түгел генә без үзебез дә мөстәкыйльлек даулап, «азатлык» дип кычкырып йөргән идек. Әллә ни зур таләпләр куймасак та, Мәскәүнең бөтен шовинистлары дәррәү басты. Татарстаннан җәһәннәм чокыры ясап, аны Рәсәйнең үзәгендә хасил булган шартлау өйермәсе итеп сүрәтләделәр. Казан диварлары «Это - Россия» дигән язмалар белән тулды. «Вечерняя Казань», «Казанский телеграф» кебек карагруһ гәзитләр милли хәрәкәтне мыскыл иттеләр. Сары сакаллы манкорт «демократлар» татар халкына пычрак аттылар. Аның милли әйдәрләреннән карачкы ясадылар. Мәскәүнең матбугат чаралары дөнья бетәрдәй кылана башлады. Ул гына җитмәде, безне Монголийәгә куу белән янарга керештеләр. Бу бер «тиле» сәйәсәтченең генә фикере түгел, Мәскәү «демократларның» да нийәте иде. Татарстан илбашы өчен Пугач читлеген хәстәрләргә керештеләр. Кулында ук та булмаган татарга танк көпшәсен төзәделәр. Инде аяк-кулларыбызга богау салып, муйыныбызга «бандит» тамгасы тагып, мал вагоннарына төйәп җәһәннәмгә озатасы гына калган иде.

Шуларны бик тиз оныттык булса кирәк. Күпләр бу халәтнең булганына ышанмый. Чөнки алар Мәскәү вәхшилеге белән күзгә-күз очрашмаган. Син кол, юаш сарык булганда: «какой хороший татарчонок», дип башыңнан сыйпаган маржаларның, аз гына ирекකә дәгъва белдергәндә явызларча ыржаюларын күрмәгән. Ә без күргән, чөнки алар белән, йөзгә-йөз килеп ирек даулаган, читлек аша «сайрашып гомер кичерүдән», телен тешләүдән баш тарткан.

Шулай да татар тулысынча «бандит» булып җитешмәде. «Ийелгән башны кылыч кисми» дип, Мәскәү түрәләре каршында баш иде. Чөнки бу «явызлык үзәге» «күз йәшләренә ышанмый», аңа ике генә нәрсә – йә кан бирмәк, йә кол итмәк кирәк. Без каныбызны кызганып, коллык сайладык. «Бандит», «вәһһабит», «террорист» буласы урынга «цивилизованный татарга» әйләндек. Инде ирекකә омтылышның соңгы җепселләрен кисәләр. Чөнки Мәскәү ул татар түгел, аның кылычы ийелгән башны да кисә. Һаман да татар башының күтәрелүеннән курка. Тапталганда да тәгәрмәчкә үрелгән «татарник» аңа тынгылык бирми.

Ә чечен халкы баш ийеп кол буласы килмәде. Русийә биргән ике мөмкинлекнең иң хәтәрен сайлады. Ирек биргәнче, кан бирүне өстен күрде. Әле дә бер чечен сугышчысының сүзләрен хәтерлим. Ул автоматын өскә күтәреп: «Без җиңсәк, җирдә ирекле, җиңелсәк - ахирәттә җәннәтле булабыз», - дигән иде.

Хәйер, ирекකә омтылыш дөньядагы бар мәхлукатка да хас. Чөнки аларның

барысы да фитрый иман белән ярала. Чәнечкесе, агуы, теше, тырнагы белән иреген саклый. Үлсә үлә, әмма буйсынмый. Буйсыну халәте табигатен бозудан килә. Бүреләрнең эткә әйләнүләрен Зиннур Әһлиуллин язып чыккан иде инде. Ә менә барлык мәхлукатның патшасы булган адәм баласының колга әйләнүен язарга ашыкмыйбыз. Чөнки барыбыз да бүредән эткә әйләнеп барабыз. Хәтта монда да бүләләр: өй, йорт, урам этләренә. Хуҗаларыбызны яклап, бер беребезгә өрәбез.

Ирекнең һәр мәхлукатка нинди татлы икәнлеген бер генә мисалда күрсәтәсем килә. Күп йыллар элек авыл мәктәбендә эшләгәндә, балалар кышкы урманнан ниндидер җәнлек алып кайттылар (исеме хәтердән чыккан). Чирле булган булса кирәк. Шуннан аны футбол кыры кадәр спортзалга җибәрдек. Төрле ризык-ашамлык бирдек. Җылы, тук булсын дидек. Икенче көнне килеп карасак, ник бер азыкка тотынсын. Янына килә башласаң, аякларын күтәрә дә, әче итеп кычкыра. Ярар дибез, бәлки бер-ике көндә ияләшер. Кая ул! Бер почмакка поскан да - ашамый да, эчми дә, селкенми дә, якын да җибәрми. Мин инде эшнең нәрсәдә икәнен аңлап, балаларга аны кире урманга җибәрергә куштым. Алар шулай итте дә. Кулдан ычкынуга, бар фәрманга, карга бата-чума урманга йөгерә. Ач, хәлсез килеш. Балалар артыннан ийәргән сайын, җәһәтрәк чаба. Ниһайәт урманга кереп югалды. Ә анда аны нәрсә көтә? Кар, суык, ачлык! «Менә, - дим, балаларга, - ирек дигән нәрсә нинди татлы икән. Үлем куркынычы да аның ләззәтен киметә алмый». Җәнлек түгел, хәтта зәгыйфь тал чыбыгы да ирексез бөгелергә теләми, сынса-сына, әмма турайырга, элекке халәтенә кайтырга тырыша.

Димәк, бөтен табигать, бар мәхлукат энә кадәр үсентедән алып, күккә тийеп торган наратка, күзгә күренмәс бөҗәктән алып, урман патшасы юлбарыска кадәр үз иреген, үз нәселен, үз токымын җанын фида итәрдәй дәрәҗәдә саклый.

Без исә, табигатьнең таҗы дип аталган адәм балалары, Салтыков Щедринның акыллы ташбашы кебек, ком астыннан башыбызны чыгарып, «акылсыз» «террорчыларны» сүгеп, «ислам тынычлык дине» дигән булып, иблис тегермәненә су койып ятабыз. Инде ничә кабат утлы табада кыздырылсак та, валчык кадәр җимгә дә кабарга торабыз. Йә Ходай, ник без мондый түбәнлеккә төштек соң?!

Колны без аякка богау салган, муйынга камыт таккан бәндә рәвешендә күз алдына китерергә күнеккәнбез. Ә менә тәхеттә утыручы, зиннәтле йортларда йәшәүче, затлы машинада йөрүче, һәр тарафка фәрман биреп кенә торучы бәндәне ирекле саныйбыз. Бай алдында, гафу итегез, ыштан салабыз, ярлы каршында этәч булып кычкырабыз. Ә чынлыкта исә, бөтенләй киресе булуы мөмкин. Чөнки ирек һәм коллык ул тышкы сыйфат түгел, эчке халәт. Иман булганда, син зинданда да ирекле, ә булмаганда - тәхеттә да кол. Үзен бик ирекле, гадел һәм туры сүзле санаган бер ханымга шушы сүзләрне әйткәч, ул миңа кинайәле йылмайып: «юк инде, мин тәхеттә утыруны зинданда утырудан өстенрәк күрәм», - дигән иде.

Шунда бүгенге «цивиль» татарның ирекле халыктан айырмасы да. Кол тәкәбберлеге белән илаһи ирек икесе ике нәрсә. Бер акыл ийәсенең шундый әйтеме истә калган: «Лишь тот достоин счастья и свободы, кто каждый день идет за них на бой!». Безнеңчә әйтсәк, даими җиһадта булган кеше генә ирекккә лайыклы.

Шул уңайдан бер мисал китерәм. Миңа җитмешенче йыллар башында

Мәскәүнең Үзәк нефть институтында дүрт йыл чамасы Исраил хөкүмәте рәисе урынбасары булып эшләгән Натан Шаранский белән бергә эшләргә туры килде. Миннән биш йәшкә кече булса да, гайәт дәрәҗәдә укымышлы, мәгълүматлы кеше иде. Ул вакытта ук диссидент исемен күтәреп йөрде. Аңа кушылып китмәсәк тә, күп кенә сүзләренә колак сала идек. Торгынлык йыллары, милли кимсенү тойгысы җанга ирек сорый иде. Кеше хокуклары, демократийә, ирекле җәмгыйәт хакында тәүге мәртәбә без аңардан ишеттек. Үзебез дә берникадәр дәрәҗәдә демократ булып киттек. Казанга кайтып милли һәм демократик хәрәкәткә кушылып китүгә дә бәлки шуның йогынтысы булгандыр. Әмма Казанда вакытта аның кулга алынып, 13 йылга иректән мәхрүм ителүен ишеттем. Борчылып Мәскәүгә шалтыраттым. Андагы иптәшләрем, Сашаны (ул вакытта безнең өчене ул Натан түгел, Саша иде) үлем җәзасыннан дөнья җәмәгатьчелеге генә коткарып калды диделәр. Әлбәттә, Саша өчен нык борчылган идек. Әмма Саша-Натаннар демократийәсенең, кеше хокукларының асылына мин соңыннан гына төшендем. Мәскәүгә килеп, үзәк телевиденийедә биргән интервьюсында ул бөтенләй башка нәрсәләр сөйләде. Телеведущийның: «Син бездә кеше хокукларын яклавың белән танылдың, ә Исраилдә карашың үзгәрмәдеме?», - дигән соравына, турыдан-туры: «Кеше хокуклары әйбәт нәрсә, әмма Исраил дәүләте булмаса, мин моның мәгънәсен күрмим», - дигән иде. Димәк Мәскәүдә ул кеше хокуклары өчен түгел, Исраил дәүләте өчен көрәшкән икән. Һәм сүздә түгел, гамәлдә. Үзен үлем куркынычы астына куйып. Шуңа күрә ирек мәсьәләсендә дә аның фикере төгәл. Шул ук әңгәмәдә: «Син үзеңне кайчан иреклерәк сизә идең, төрмәдәме, әллә хакимийәттәме?», - дигән сорауга: «Төрмәдә, анда мин дошманнарыма фикеремне курыкмыйча әйтә ала идем, ә хакимийәттә үзеңне алай ук ирекле тота алмыйсың. Кайвакытта уйлаганыңның киресен сөйлисең. Әмма дәүләтнең югары максатлары өчен ирегеңне чикләргә туры килә», - дип бик ачык итеп җавап биргән иде.

Менә шул ул ирек өчен көрәш үрнәге. Кирәк икән, үлемгә яки зинданга барасың, исән калсаң түрдә утырасың, түрдә утырып та ирегеңне чиклисең. Ә без ирек өчен көрәшергә башкаларны өндибез, аларны зинданга яптырып, дошманның түр башына менеп утырабыз, хакимийәткә үрмәләсәк, чикләрне белмибез. Шуңа күрә йәүрәй дәүләтле, без дәүләтсез, Натан дошман төрмәсендә, без үз төрмәбездә, Натан үз тәхетендә, без дошман тәхетендә. Җитмәсә, шуның белән масаябыз.

Юк, мин монда татарны кимсетү, Исраилне, Натаннарны күтәрү максатын куймыйм. Нийәтем нәкъ киресе. Ирек тә, коллык та ул ике төрле. Берсе аның – илаһи ирек, икенчесе – иблис ирегe. Берсе – Алла, икенчесе – иблис колы. Аллага кол булмыйча, илаһи ирек алып булмый. Бары Аллага буйсыну гына адәмгә һәм малга табынуны бетерә. Киресенчә, иблискә буйсынып кына, иблис ирегe алырга була. Чөнки иблис кенә башкаларны таларга, алдарга, изәргә мөмкинлек бирә. Татар Натаннардан айырмалы буларак, илаһи ирек һәм Алла колы булу, Натаннар исә, иблис ирегe һәм иблис колы булу өчен көрәшә. Әмма татар ирегe өчен көрәшүчеләр саны әлегә бик аз, ә Натаннар ирегe өчен көрәшүчеләр дөнья тулы, шул исәптән татарлар арасында. Безгә һаман да бер гади хакыйкәтне аңларга гыйлемебез җитми: Алласыз бай һәрвакыт хәйерче һәм фани, Аллалы хәйерче

һәрвакыт бай һәм бакый. Хәйерчеләр рух белән бай булырлар дигән Гайсә пәйгамбәр дә. Әмма моны аңлаудан без әле ифрат йырак. Шулай да бүген татарның күпчелеге Натаннар ирерге дауласа да, аның иманлы катламы Батыршалар, Канзафарлар рухы өчен генә булса да илаһи ирек өчен көрәшергә тийеш.

Әмма моның өчен без, беренче чиратта, бөтендөнья көферлегенең исламга каршы алып барган рәхимсез сугышының асылын аңлап, халыкның күзен ачарга тийешбез. Мирза ага Мәхмүдев моңа йүнәлеш бирде инде. Аны куәтләргә генә кирәк. Әйе, бу ифрат кыйын эш. Бөтен дөнья «терророрга» каршы көрәшкәндә, без аларны яклап утырыйкмы? Юк, әлбәттә. Әмма, беренче чиратта, террорчыларның кем икәнлеген ачыкларга тийешбез. Нәкъ шуны бездән йәшерәләр. «Терророрга каршы көрәшергә кирәклеге бәхәссез, - ди Мирза ага да, - тик җәзаны гайеплеләргә бирергә кирәк. Гайеплеләргә!» – дип куәтли ул үзенең сүзен.

Тик кемнәр соң алар террорчылар, экстремистлар, бандитлар? Көфер дөньясы аларны ислам дөньясыннан эзли. «Эзләгән табар», - ди халык. Һәм таба да. Әлбәттә, көфер дөньясының талавына, алдавына, әхлаксызлыгына түзмичә каршы торучы берничә мөселман төркеме эченнән. Ә бит дөньяның бөтен малын, коралын, акчасын, мәгълүмат чараларын туплаган «ирекле» дөньяга аларны бетерү берни тормый. Әмма алай гына түгел икән шул. Алар артында бөтен дөнья мөселманнары тора икән. Димәк, бу төркемнәрне генә түгел, бөтен мөселман дөньясын юк итәргә кирәк. Анысы да әллә ни кыйын эш түгел. Чөнки мөселман дөньясының иблис дәһшәтенә каршы торырлык көче юк. Әмма бар икән шул. Ул да булса, Алла куәте. Чөнки дөньядагы һәр бәндәнең диненә, милләтенә, йәшенә карамастан кальбендә зәгыйфь кенә булса да Алла нуры бар. Шушы нур кешелек дөньясын тулы көферлектән саклый. Моны без беренче чечен-урыс сугышында да күрдек. Ул вакытта көфер дөньясы корал һәм гаскәр белән күпкә көчле булса да, дөньякүләм мәгълүмат кырында оттырды. Мәскәү көферләре чигенергә мәҗбүр булды. Икенче сугышка исә бу яктан да әзерлеклерәк булып килделәр. Көч белән мәгълүмат бер-берсен куәтли алдылар. Башлангыч чорда шулай да әле каршылык булды. Мөселман дөньясы тарафыннан түгел, иманлы насаралар (кальби мөселманнар) тарафыннан. «Свобода» радиосы буйынча чыгыш ясаган бер насара язучысы (исеме истә калмаган), Чечня халкын бетерүне Иса пәйгамбәрне икенче кабат кадаклау дип бәйәләде. Никадәр төгәл чагыштыру. Чөнки Иса пәйгамбәр илаһи хакыйкәтне ачкан өчен үлемгә хөкем ителсә, чечен халкы илаһи гамәл өчен бетерәлә. Ә белорус язучысы Вәсил Быков бу вәхшилеккә Аурупаның битарафлыгын көнбатыш кыйммәтләренең юкка чыгуы белән аңлатты.

Әмма көфер дөньясына мөселман дөньясының куркынычлыгын раслау өчен кешене шаккаттырырлык дәлилләр кирәк иде. Шулай итеп Мәскәү, Волгодонск, Каспийск шартлаулары, Дагыстан парламентына «бәреп керү», чеченнәрнең Дагыстанга «һөҗүм» итүе кебек кире кага алмаслык «дәлилләр» булдырылды. Боларны эшләү нииндидер «вәһһабилар»га йөкләнде. Корал, диверсийәләр, «вәһһабилар», мәглумат чаралары икенче һөҗүмне уңышлырак итте. Әмма таулар ишелеп төшмәде, күк капусы ачылмады, каршылык кимемәде. Димәк бу «дәлилләрне» дөньякүләм дәрәҗәдә исбатларга кирәк иде. 11 сентябрь

вакыйгалары шушы явызлыкның нәтиҗәсе. Бернинди икеләнүсез, коточкыч кансызлык белән Нью-Йорк, Вашингтон фаҗигаләре ясалды. Дөнья өнсез калды. Америка кадәр Американы өркетә алган исламның никадәр куркыныч булуы «расланды». Һәм барысы да Америка ягына авышты. Шул исәптән кайбер ислам илләре дә. Төрки дәүләтләр турында әйтеп торасы да юк. Алар «террорга» каршы көрәштә Американың беренче аркадашлары булдылар. Безнең Рәсәй мөфтиләре дә, «ислам тынычлык дине» дип, «террорны» гайепләргә ашыктылар һәм Мәскәү патшасына тугрылык күрсәттеләр. Әмма бу гына җитмәгән икән. Америка патшасы каршында да акланырга кирәк булды. Тиздән Вашингтонга барып, бөтен рәсми ислам дөньясы көфер дөньясы каршында баш иде. Инде курыкмыйча, бөтен дөнья күләмендә «террорчылыкны» юк итәргә була. Вифлеемдагы Иса пәйгамбәр чиркәвен саклаучы фәлестин-насараларны да кызганмаган кяферләр Мәккәнең Хәрәм мәчете сагында торучы «вәһһаби» мөселманнарны кызганырлармы? Юк, әлбәттә! Әнә бүген үк инде көфер дөньясының мәгълүмат чаралары Американы Согуд Гарәбстанына каршы куярга тырыша. Ике арадагы аркадашлык элемтәләрен бозарга чакыра. Фаҗига корбаннарының «туганнары» Мәккә һәм Мәдинә мөселманнарына триллионлаган доллар күләмендә «зыянны каплауга» дәгъва белдерә. Йәнәсе, әлеге шартлауларны шулар оештырган. Ә бит бу «зыянны» Согуд Гарәбстанының барлык мал-мөлкәтен, бөтен җир асты байлыкларын сатып та каплап булмый. Димәк, мөселман дөньясына мәңгелек коллыкка төшүдән башка чара калмый. Ышансаң ышан, ышанмасаң ышанма, дөньяны тетрәткән 11 сентябрь шартлаулары нәкъ шуның өчен кирәк тә иде.

Әлеге юлларны укыган кеше әйтер, бу Әмирхан дигәннәре бөтенләй саташкан икән, ни өчен Америка кадәр Америка үзенең иң биек, иң бөек, иң бай сәүдә үзәкләрен шартлатсын? Әйе, укучым, ышанырлык нәрсә түгел бу. Хәтта бу вәхши заманда да. Әмма гасыр башында ук Ленинның, «капиталист 300% табыш өчен теләсә нинди җинаять каршында да туктап калмаячак», дип әйткән сүзләрен онытмыйк. Сүз триллионнар, «алтын миллиардның» йәшәү мәгънәсе турында барганда, миллионар белән исәпләнгән зыян чүп кенә бит ул. Илләр, җирләр сатылганда табышсыз манаралар белән санашып тормыйлар.

Хәйер, болар турында Гамил Афзал күптән әйткән иде инде:

«Ярый әле, Галәм бүләргә дип, йолдызларга менә алмыйлар,

Кояш нурын бүлә алмыйлар да, йолдызларны бүлә алмыйлар».

Инде аларын да бүлә башладылар бугай, Гамил ага. Әнә, Айда да инде җир сатарга нийәтлиләр. Көфер нәфесе бит ул Галәмнән дә чиксез.

Аннан шуны да онытмыйк, «алтын бозауга» табынган бу серле-дәһшәтле көчләр каршында иң куәтле дәүләтләрнең дә җитәкчеләре марионетка гына. Кирәк икән тәхеткә утырталар, кирәкми икән, алып ташлыйлар. Без генә аларны дөньяның кендекләре дип саныйбыз. Ә чынында алар балавыз курчагы гына.

Шулай да көфер дөньясына бүген кем яный? Кавказ тарлавыкларында мылтык тагып йөрүче берничә дистә чеченмы, Әфганстан тауларында ачлы-туклы көрәшеп йөрүче талибларммы, нindидер мифик «Әл кагъдә» сугышчыларымы, биленә шартлаткыч аскан бер төркем фәлестинме, Кашмирдагы коралсыз

мөселманмы, йә булмаса тегендә-монда каршылык күрсәтеп торучы үз иленең мөһәҗиреме? Юк, әлбәттә. Әмма болар үзләре зур көчкә ийә булмасалар да, тирән халык катламнарының аңына сеңгән җирдәге коточкыч гаделсезлекне тойымлауның актив халәтен гәүдәләндерәләр. Димәк бу ислам каршылыгы гына түгел, бөтен дөнья изелгән, тапталган, кимсетелгән халыкларның, адәмнәрнең каршылыгы. Әмма кешелекнең 80-85% ын тәшкил иткән бу «массаны» туплар-йәдрәләр белән генә бетерерлек түгел, ул үзлегеннән кырылып бетәргә тийеш. Моның өчен әлеге «массага» карата шушы хөкем карарын тормышка ашырырга комачаулаган «экстремист-террорчыларны» юк итәргә кирәк. Ә ислам нәрсәдә гайепле? Чөнки бу «робин-гудлар» гаделлекне ислам кануннары нигезендә торгызырга тырышалар. Бары ислам мәгәрәләрендә генә әлегә илаһи хакыйкәтләр берникадәр дәрәҗәдә сакланып калган. Әгәр бу хакыйкәтләр бетерелергә тийешле «массаның» мәрткә киткән аңына барып җитсә, халыкның 15-20% ыннан артмаган көфер катламы пыран-заран китереләчәк. Әнә бит Аксенов нәкъ исламны «алтын миллиард» идейәсен «уйлап чыгаруда» гайепли. Ягъни, бу идейәнең киң халык массаларына барып җитүеннән курка. Шуның өчен алар ихлас коммунистлар күтәргән социаль гаделлек идейәсеннән дә кәмит ясадылар. Җәллад Сталин, йүләр Хрущев, маразматик Брежневларга дилбегәне биреп, миллионлаган кешене юлдан яздырдылар. Илне туздырып, «акыллыларын» «алтын» катламга алдылар, «саташканнарын» «масса»га әверелделәр. Яңа дәвер алдыннан Муса галәйһиссәлам, дүртенче гасырда Гайсә пәйгамбәр өммәтләрен шушы юл белән бетерделәр. Исән калганнарны чиркәү астына кертеп дәрвиш иттеләр. Ислам белән дә, нигездә, эш хәл ителгән. Чиркәү мисалында мөфтийәтләр ясап, имамнарга «указ» тоттырып, халыкны «алтынга» һәм «нәҗескә» бүлеп, диннән декорацийә ясадылар. Алла сүзе үтмәс, шәригать үтәлмәс булды. Аларны иблис вәсвәсәсенә корылган «халыкара кануннар» алмаштырды. Әмма айырым «экстремист» төркемнәр әлеге кануннарга буйсынмый, «кеше хокукларын» бозуны дәвам итә. Башта, «массалар» йоклап ятканда, бу «бандитлардан» тиз котылырбыз дип уйладылар. Әмма эш аларча ук җиңел булып чыкмады. «Массаларда» да аз-маз җан калган икән. «Алтын катлам» теләгәнчә, «массалар» да тиз генә боларга үз «бандитларын» тотып бирмәде. Йәшерү ягын карады. Димәк, уяу «массаларны» аракы, әфйүн, фәхеш белән исертеп, мәңге уянмаслык итәргә кирәк. Шулай итеп, әкренләп, сәрхүш «масса» кырыла, «алтын» катлам өскә калка.

Тик әлегә күпчелек «алтын миллиард» барлыгына ышанып бетми. Аксеновлар сүзенә ийәреп, аңа ислам уйдырмасы итеп кенә карый. Әмма бу бик күп рәсми мәгълүматлар белән расланган хакикый чынбарлык. Мирза ага да үз фикерен шуларга таянып дәлилли. Интернеттан алынган соңгы мәгълүматлар буйынча, «алтын миллиардка» кергән халыкларның уртача йыллык кереме 20 мең доллар тәшкил итсә, биш миллиардлы «массаның» кереме бер мең доллардан артмый. Рәсәйдә бу керем дүрт мең доллар чамасы. Шулай да «затлы» катламга бай халыклар гына түгел, ярлы халыкларның да өске катламы керә. Әлбәттә инде, ил никадәр ярлы, «алтын» катлам белән «нәҗес массасы» айырмасы да шулкадәр тирән. Чөнки байларча йәшәр өчен күбрәк таларга кирәк. Шуңа күрә болар чик-

чаманы белми. Байлардан да байырак буласылары килә. «Затлылык» яман шешкә әйләнеп, үз «массасын» ашый. Шул сәбәпле таланган халыклар бергә ойыша алмый. Моңа һәркемнең үз «алтын» катламы киртә булып тора.

Халыкларны «алтын» һәм «нәҗес» катламына бүлү моделе бөтендөнья көфер үзәге тарафыннан уйлап чыгарылган. Бигрәк тә ул ислам йогынтысы зәгыйфь булган илләрдә нык таралган. Яңа Русийәдә дә ул тамыр җәйеп килә. Шуңа күрә бу илләрдә бөлүчеләр, чирлеләр, үлүчеләр саны йылдан-йыл арта. Ислам дөньясы гына әлегә моңа бирешмәскә тырыша. Әмма шәригать кануннарыннан тайпылыш арткан, өске катламның нәфесе үскән сайын мөселман илләре дә аның йогынтысына бирелә бара. Анда да илаһи исламнан тайпылыш сизелә.

Шулай да «алтын миллиардка» кергән халыклар нигә бай һәм «алга киткән», ә кермәгәннәр - ярлы һәм артка калган? Күпләр, тирән уйлап тормыйча, әлеге хәләтне шулай аңлаталар: тегеләр акыллы – болар надан, тегеләр уңган - болар ялкау, тегеләр айык - болар сәрхүш һ.б. Моннан турыдан-туры шундый нәтиҗә ясала - тегеләр кеше, болар хайван. Һәм гаҗәпкә калмагыз, бу нәтиҗә җыһудларның «тәүрәт» һәм талмудларыннан килеп чыга. Алдарак аңа тукталырбыз. Әлегә бер нәрсәне ачыклап китик. Бай һәм ярлы булу нидән килә соң? Акылданмы, уңганлыктанмы, тырышлыктанмы, таланттанмы, осталыктанмы, әллә бүтән нәрсәдәнме? Әйдәгез, көне-төне үз хуҗалыгында эшләүче гади авыл кешесен алыйк. Аның бит шактый гына уңганлыгы һәм тырышлыгы да, азмы-күпме таланты һәм осталыгы да, үзенә җитәрлек кенә булса да акылы да бар. Әмма никадәр тырышмасын, бите белән җир себермәсен, урламыйча, алдамыйча йәшәгәндә әллә ни байып китә алмый. Бары очын-очка ялгап кына йәши. Зур өйләр төзергә, затлы машина алырга, иркенләп ял итәргә башына да килми. Йыллык кереме 20-30 меңнән артмый. Бу да әле утын-суын кисмәсәләр, җиренбасуын алмасалар, печәнен-утынын әзерләргә комачауламасалар, тапкан малын урламасалар, салым белән бөлдермәсәләр. Әле бит корты- коңгызы, җиле-давылы, йүеше-корылыгы бар. Ярар, бу кеше әллә ни укымаган, зур һөнәр үзләштермәгән, зур талантка ийә булмаган ди. Ә менә доктор, профессор дәрәҗәсенә ирешкән намуслы галимнәрне, зур талант ийәсе язучыларны, шагыйрьләрне, сәнгать осталарын алыйк. Аларның да бит йәшәү дәрәҗәсе шушы авыл кешесенекеннән әллә-ни артмый. Ә җәмгыйәтнең бөтен бозыклыгын төзәтергә алынган укытучы-табибларны алыйк. Аллар, гомумән, фәкыйрьлек чигеннән үтә алмый. Аның каравы, укырга да, эшләргә дә теләмичә, укытучыларның үзгенә үткән башкисәрләр, һавадан табыш ясаучы «бизнесменнар», табигатьне талап баючы «эшмәкәрләр», иманын һәм тәнен сатып көн күрүче фәхишәләр, дәүләт имчәген суырып ятучы ришвәтче сәйәсәтчеләр, халык милкен прихватизацийәләгән байбәтчәләр, җәсади нәфесен тыя алмаган надан түмгәк-түрәләр «иномаркаларда» җилдертәләр, «хан сарайлары» салалар, «виллалар» төзиләр, «канарларда» ял итәләр. Менә шушы «алтын» катламга ислам комачаулый да инде. Чөнки ул иблис коткысы белән чылбырдан ычкынган җинайәтчел «чиксезлекне» чикләргә, ийәрләргә тырыша.

Әлбәттә, үз хәләл көче, таланты, осталыгы, сәламәтлеге һәм берникадәр дәрәҗәдә уңучанлыгы аркасында мул тормышта йәшәгән кешеләр бу исәпкә

керми. Алар хәрәмгә йәшәгән бәндәләрдән айырмалы буларак, байлыкны үзмаксат итмиләр, аны саваплы эшкә җигәләр, кешеләргә карата йәрдәмчел, миһербанлы, игътибарлы булалар. Байлык та бит ул, фәкыйрьлек кебек үз колларына карата Алланың сынавы. Бәлки бу сынау катырактадыр. Шуңа күрә сүз монда ярлыны байга, байны ярлыга каршы кую турында түгел, хәләлне хәрәмнән айыру турында бара. Югыйсә, хөсетлек һәм көнчелеккә бирелеп, яңа большевизм, яңа «шариковлар» тудыруыбыз бар. Сүз монда бары тик хәрәмгә корылган җәмгыйәттә «алтын миллиардның» ничек хасил булуы турында бара. Чөнки болар барлык чикләрне үтеп, кешелек дөньясын һәлакәткә этәрә. Моны алар үзләре дә белә, әмма ихлас тәүбәгә киләсе урынга, гайепне илаһи исламнан эзли.

Кайберәүләр «алтын миллиардның» барлыкка килүен җир йөзендә халык саны артуы, табигый байлыкларның кимүе белән акларга тырышалар. Әйе, андый проблемалар да бар. Әмма төп сәбәп анда түгел. Халык саны артса да, фән үсә, яңа технологийәләр барлыкка килә; табигый ресурларның бер төре бетсә, икенче төре барлыкка килә. Ягъни халык саны белән йәшәү ресурслары арасында һәрвакыт ниндидер баланс, көйләнү саклана. Тикмәгә генә һәр бала үз ризыгы белән туа дип әйтмибез. Ә нәрсә җитми соң? Җәмгыйәттәге социаль гаделлек. Һәм иң гаҗәбе шул: байлык арткан сайын тизләнеш белән нәфес үсә. Нәфесне бары тик иман гына йегәрли ала. Ә иман сакчысы булып Алла кануннарына нигезләнгән дин тора. Иман һәм дин булганда иң фәкыйрь җәмгыйәттә дә иминлек саклана. Социаль гаделлек бозылган илләр генә рухи һәм матдәви кризис кичерә. Моны бүгенге Русия мисалында да күрсәтергә була. Кеше башына бу илдә йыллык керем 4 мең доллар чамасы дигән идек. Гаиләдә дүрт кеше булса, бу 16 мең доллар дигән сүз. «Алтын миллирдка» кергән илләр белән чагыштырганда бу әллә ни күп түгел. Ә шулай да бу суммага өч бүлмәле фатир алырга була. Бер йылда. Без исә гомер буйы эшләп тә бер иске фатир ала алмыйча интегәбез. Чөнки безнең фатирларны «алтын» катламның затлы кәттиже ашый. Кеше башына 500 доллар туры килә торган җәмгыйәттә айырма тагы да зур. «Алтын» кеше сарайда йәши, фәкыйрь бәндә урамда ауный. Аның каравы, йыллык керем 32 мең доллар тәшкил иткән Америкада дүрт кешелек гаилә бер йылда безнең үлчәмдәге өч бүлмәле 8 фатирга ийә була ала. Әлбәттә, гаделлек булса. Гаделлек булмаган очракта да, андагы фәкыйрь безнең байга тора. Русийә бик ук бай булмаса да, гаделлек булса без бик әйбәт йәшәр идек. Моны дәлилләү максатыннан Алмаз Миргаязовның «Заман» гәзитендә басылган бер язмасын китерәм: «Тормыш авыр, икътисад баткаклыкта дип зарланабыз. Моның сәбәпләрен, гайепләләрне эзлибез. Ә алгарыш һаман юк. Акча һаман җитми, ә ашыйсы килә. Шулай да җир асты тулы нефть, газ, алтының тулып ятсын да, ашарга булмасын - акылга сыймаслык нәрсә бит бу. Соңгы мәгълуматлар буйынча Рәсәйдә нибары 145 миллион чамасы кеше йәши. Шуларның 29 миллионы балалар, 30 миллионы картлар, 7,4 миллионы эшсезләр һәм 17 миллионы (!) алкоголиклар (исәптәгеләре, әлбәттә). Шул ук вакытта һәр 100 кешегә уртача 12 автомашина туры килә (12 се дә бер кешедә булуы мөмкин). Һәр адәм баласы йылына уртача 58 кг ит, 120 кг икмәк ашый - көненә 160 һәм 320 шәр грамм дигән сүз. Һәр кешенең айлык кереме 2165 сум тирәсе (балаларның

акча эшләмәгәннәрен, картларның пенсийәләре песи ашатырга гына җитүен исәпкә алсак, ике тапкыр күбрәк сумма чыга). Әле шуның өстенә Рәсәйдәге һәр кешенең мендәре астында 690 шар доллары да бар икән. Торак мәйданга килгәндә, кеше башына 19 шар квадрат метр йәшәү урыны туры килә. Моның өстенә һәр кешегә 11,7 га җир, 5,9 га урман, 1,5 га басу, йыл сайын 2,1 тонна нефть һәм 4,1 тонна газ туры килә. Җәмәгать, бу кадәр бай булып та, тормыш авыр дип зарлану килешәме соң?», - ди автор. Димәк, хәйерчелек кеше исәбенә керүдән килә.

Кайберәүләр мине ясалма тигезләүгә (уравниловкага) өнди дип уйлаулары бар. Юк туганнар, мин кешеләрне тигезләүгә өндәмим, тигезлеккә (равенствога) өндим. Тигезләү белән тигезлек икесе ике нәрсә. Беренчесе аның ялкауга куәт, икенчесе – социаль гаделлек (социальная справедливость). Әмма күпчелек моны буш хыялга (утопийәгә) саный. Әнә, диләр, социалистлар, коммунистлар моны эшләп карады бит инде. Шуннан нәрсә килеп чыкты? Нәкъ киресе. Мондый фикерләү иң бөйек идейәләр белән дә ришвәти уйнауның аяныч нәтиҗәсе.

Бу тискәре нәтиҗәләрнең сәбәбе нидә? Беренче – ихлас коммунистлар социаль гаделлекне тигезләүгә кайтарып калдырдылар һәм әрәмтамакларны тудырдылар. Икенче - социаль гаделлек идейәсен диннән айырдылар һәм Алла каршында җаваплылыкны бетерделәр. Өченче - Алладан курыкмау мөнафикълыкка китерде һәм тоташ ришвәтчелек тудырды. Башлары зинданнан чыкмаган намуслы кампанеллалардан башланган илаһи омтылыш ришвәти «брежневчылык» белән тәмамланды. Бүген исә соңгыларның «элитный» варислары «алтын миллиард» катламына килеп кушылды. Шуны тойымлаган илаһи бәндәләр җәмгыйәтне дин юлына өндәде. Әмма монда да «брежневчылык» өскә чыкты. Чөнки социаль ихласлык белән бергә дини ихласлыкның да тамырлары киселгән иде. Шундый ук хәл ихлас милләтчелек белән дә кабатданды. Шулай итеп җәмгыйщт тулысы белән «алтын» һәм «нәҗес» катламнарына бүленде. Һәм моны ихлас динчеләр, ихлас милләтчеләр, ихлас социалистлар түгел, ришвәти динчеләр, ришвәти милләтчеләр, ришвәти социалистлар эшләде. Димәк, «алтын миллиард» идейәсе ихлас исламчылардан түгел, ришвәтче иблисчеләрдән чыга.

Инде бу идейәнең асыл (гносеологик) тамырларына төшеп карыйк. Иң беренче үзебезгә шундый сорауны куйыйк. Нишләп бу идейә дөньякүләм йогынтыга ийә? Нигә аңа иң ихлас кешеләр дә каба? Ник Алла дине дә аңа каршы тора алмый? Әллә иблис мәлгунь Алладан да көчлеме? Тирәнгәрәк төшә башласаң әллә нинди гонаһлы уйлар килә. Әмма сабыр итик.

Алдарак әйткәнемчә, «алтын» халык идейәсе «Алла сайлаган милләт»нең «тәүрәт»енә салынган. Вавилон һәм Кодус талмудларында ул гамәлләштерелгән. Дәһри (атеист), мөшрик (мәҗүси), яки диннең илаһи асылын аңламаган кешегә моның әһәмийәте юк. Алар күптән инде «алтын» халык өчен чимал, ашлама, тауар вазыйфасын үти. Тик үзләре моны белми. Шулар колы булсалар да, Алла колы булуны түбәнлеккә саныйлар. Әмма диннең илаһи асылын аңлаган, бер Аллага гына табынган диндар өчен бу ифрат мөһим мәсьәлә. Чөнки «тәүрәт» һәм талмуд буйынча «Алла сайлаган халык» исәбенә кермәгән бәндә «гой», яки мәхлук, гади телгә күчерсәң, хайван санала. Ягъни, андый бәндә хайван хокукына гына ийә.

Әйе, аны да ашаталар, эчертәләр, өйрәтәләр, дәвалыйлар, торыр урын бирәләр, күңел ятса иркәлиләр, юлга чыгарга кирәк булса - җигәләр, ашарга кирәк булса - бугазлыйлар, кийәргә кирәк булса - туныйлар, сакларга кирәк булса – өрдерәләр, буйсынудан чыкса – типкәлиләр, кирәге калмагач – куалар. Ә иң гаҗәбе, боларны зур дәрәҗәгә санап, хуҗасына эт тугрылыгы күрсәтеп, «гой» «үз теләге» белән эшли. Хуҗа вазыйфасын, әлбәттә, «алтын» халык яки аның «көтүчеләре» үти.

Шулай да мондый «илаһи» бүленешнең нигезе һәм асылы нидә? Нигә күрә торып кеше шуңа риза? Чөнки ул диннең илаһи асылын белми. Аның өчен, нигездә, дин ул – мәчет-чиркәү, мулла-поп, тәре-шамаил, ярымай-хач, вәгазь-дога, чалма-чикмән, түбәтәй-яулык һ.б. Шуларның уңай яки тискәре тәэсирен тойып, ул йә динле, йә динсез, йә мөшрик, йә мөнафикъ була. Күпчелек исә, «өсләр», яки «алтын катлам» хуплаган идеологийәгә ийәрә. Шунда инде бөтен фаҗига да. Кеше үз ихтыяры белән илаһи хакыйкәткә турыдан-туры чыга алмый. Иманы зәгыйфь булганга көфер дөньясы киртәләгән нурга тоташырга үзендә көч-ихтыяр тапмый. Йәрдәм кулы сузарга теләүчеләрне дә күрми, танымый.

Ә чынлыкта исә, дөнья яратылганнан бирле бер Алла дине хөкем сөрә. Адәм баласы да мәхлукат буларак милләтенә, заманына карамастан, шул дингә буйсынып йәшәргә тийеш. Шуңа буйсынмаган бәндә кяфер яки «гой» санала, әйткәнебезчә, хайван хокукында йөри. Асылда бу шулай булырга тийеш тә. Чөнки Алланы танымаган, Аңа буйсынмаган кеше тәмуг ийәсе. Нәкъ шушы илаһи хакыйкәттән ришвәти рәвештә файдаланып, җыһудлар үзләрен Алла кешеләре, башкаларны аларга буйсынырга тийешле «гой» дип саныйлар. Шуның өчен алар Муса г.с. китергән Тәүрәтне үзгәртеп, кешелек тарихын яңабаштан язалар. Хәтта календарьне дә «дөнья яратылганнан башлап» алып баралар. Йәнәсе, кешелек тарихы җыһудлардан башлана. Шуңа күрә яңартылган «тәүрәттә» барлык пәйгамбәрләр дә, Адәм г.с. башлап, Муса г.с. кадәр җыһудлар. Әлбәттә, Муса г.с.нән соң килгән пәйгамбәрләр моны инкарь итәләр. Шуның өчен Гайсә пәйгамбәр җыһудларның иң югары дини мәхкамәсе (синедрион) тарафыннан хачта кадакланырга хөкем ителә, ә аннан соң килгән Мохаммәд г.с.нең пәйгамбәрлеге танылмый. Гайсә һәм Мохаммәд г.с.нәргә ийәргән халыклар «Алла кануннарыннан» (Тәүрәттән) тайпылуда гайепләнеп «гой»га әвереләләр.

Шулай да, җыһудлар берничә миллионнан артмаса да, каян килгән соң ул «алтын миллиард»? «Гойлар» исәбенәме? Ә нигә аларның бер өлешенә мондый хокук бирелгән? Нәкъ бөтен хикмәт тә шунда. Чөнки Тәүрәт бозылган кебек үк, «йәһүд» төшенчәсе дә бозылган. Ул җыһуд (жид) атамасына әйләнгән.

Кемнәр соң алар йәһүдләр? Йәһүд төшенчәсе белән җыһуд аңлатмасы нәрсә белән айырыла? Моңа ачыклык кертмичә, без «алтын миллиардның» асылын аңламаячакбыз. Шуңа күрә «йәһүд» төшенчәсенең мәгънәсенә тирәнрәк керик.

Татар телендә «йәһүд» һәм «йәһүди» сүзләре этник һәм дини төшенчәләрне белдерә. Тарихи күзлектән караганда, бу дөрес. Әмма бүген бу дөрес түгел. Җыһудлар әле дә шундый аңлатма ягында. Чөнки бу очракта җыһудка каршы баручыларны «антисимитизмда» гайепләп, җавапка тартырга була. Асылда исә, бүгенге «йәһүд» атамасы этник төшенчә дә, дини төшенчә дә түгел, ә көфер

төшенчәсе. Эш шунда ки, борынгы йәһүд белән хәзерге йәһүд икесе ике нәрсә.

Башта йәүрәй (еврей) һәм йәһүди (иудей) төшенчеләренә аңлатма бирик. «Йәүрәй» сүзе чыгышы (этимологийәсе) ягыннан семит телләре канунчылыгы буйынча иврим, иврит, Ибраһим (Авраам) төшенчәләренә тиңдәш. Ягъни, бу сүз Ибраһим г.с. балалары дигән мәгънәне аңлата. Шулай булгач, ул бүгенге йәүрәйләргә генә түгел, барлык симит, шул исәптән гарәп һәм фәлестиннәргә дә кагыла. Әмма Рим яуларыннан соң латин телләре канунчылыгы нигезендә «иврим» сүзе йәүрәй (еврей) сүзенә әйләнә. Бу атама соңга таба нәсара һәм ислам дине кабул итмәгән ивримнарга гына берегеп кала. Чөнки нәкъ алар күчмә тормыш белән йәшәгән бедуиннардан айырмалы буларак Исраил халкының төп шивәсен тәшкил итәләр дип санала. Бу күренешне «татар» атамасы белән чагыштырып була. Алтын Урда мәмләкәтендә барлык халыклар да этник яктан анык булмаган «татар» атамасы белән йөри. Урда таркалгач, бу атама инде этноним рәвешендә Казан һәм Кырым татарларына (дөресрәге, болгарларына) гына берегеп кала. Чөнки алар бу мәмләкәтнең дәүләти нигезен тәшкил итәләр. Бүгенге «урыс» атамасы да этник асылыннан йырак тора. Ул, башлыча, этник яктан төрле булган халыкларны ассимиляцияйә вазыйфасын үти. Рәсәй мәмләкәте таркалган очракта бу атама дәүләткә исем бирүче Мәскәү урысларына гына берегеп калачак.

«Йәһүд», «йәһүди» атамалары да шундый ук үзгәреш кичерә. Мәгълум булганча, милади дәвергә кадәр 600 йыллар элек Ибраһим г.с. кавеме 12 буынга бүленә. Үзләрен Исраил (яки Якуп г.с.) балалары дип аталган ун буыны Исраил, ә Йәһүдә (Якуп г.с.нең кече улы) нәселе дип атаган ике буыны Йәһүдә дәүләтен төзи. Исраил дәүләте Фәлестиннең төньягында, Йәһүдә дәүләте көньягында урнаша (бүген алар Израиль дәүләтен һәм Фәлестин автономийәсен тәшкил итәләр). Әмма берникадәр вакыттан Исраил дәүләтен ассирийәлеләр, ә аннан соң фарсылар басып ала. Җирле халык баскынчылар йогынтысында әкренләп ассимиляцийәләнә һәм үзенең этник асылын югалта. Шуларның бер өлеше соңыннан самаритяннарга әйләнә, икенче өлеше исә, бүгенгечә әйтсәк, манкортлаша. Йәһүдә дәүләте әле 140 йыл буйына йәшәвен дәвам итә. Әмма ачлык таралу нәтиҗәсендә Йәһүдә балаларының күпчелеге Йосыф г.с. сыйыну урыны тапкан Мисырга йүнәлә. Берникадәр вакыт тыныч йәшәгәч, фиргәвен халкы тарафыннан боларны кысу башлана. Мисырдан аларны Муса г.с. алып чыга. Шунда Йәһүдә кавеменә Тәүрәт иңә. Берәүләр аны ихлас кабул итә, икенчеләр исә, табыну поты итеп «алтын бозау» ясый. Моның өчен Муса г.с. пот ясаучыларның бер өлешен җәзага тарта, икенче өлеше исә, тыштан булса да Тәүрәтне кабул итә. Әмма барысы бергә үзләрен йәһүдиләр, ягъни Йәһүдә балалары дип атыйлар. Шулай итеп этник һәм илаһи аң кушымтасында йәһүд милләте барлыкка килә. Ягъни «йәһүд» атамасы этник төшенчәне дә, дини төшенчәне дә үз эченә ала. Дөресрәге, «йәһүд» этник атамасыннан дини «йәһүди» атамасы барлыкка килә. Ягъни Алла дине милләтләштерелә. Шулай да Тәүрәтнең илаһи тәэсире көчле булганлыктан, аның йогынтысы этник асылын югалтып барган Исраил халкына да тарала. Шуңа күрә алар да үзләрен этник яктан да, илаһи яктан да йәһүдләр яки йәһүдиләр дип саныйлар (шулай отышлырак була, күрәсең). Әмма хак дин күпчелек тарафыннан

ихлас күңелдән кабул ителмәгәнлектән, «алтын бозау» идейәсе өскә чыга. Исраил-Фәлестин җирләрен бозыклык баса. Тыштан Тәүрәт кануннары сакланса да, эчтән исә көфелек арта. Шул вакытта Гайсә пәйгамбәр килә. Ул йәһүд-йәһүдиләрне Алла кануннарын үтәргә, ягъни илаһи Тәүрәт нигезендә йәшәргә чакыра. Аларны мнафикълыкта, Илаһи китапның хәрефен үтәп, рухын бозуда гайепли. «Сез йәһүдиләр түгел, иблис өйере», - ди ул (Алла сүзчесе Иоанн ачышында – Матфей инҗиле 2:9, 3:9). Әлбәттә, йәһүдләрнең эчтән «алтын бозауга» табынган өске катламына, руханиларына, дини идарәгә (синедрионга) бу ошамый һәм алар Гайсә г.с.не Римга каршы фетнә күтәрүдә гайепләп, үлем җәзасына хөкем итәләр. Шулай итеп Тәүрәт китабының йәһүди нөсхәсе илаһи асылын җуйып гамәлдән чыга.

Димәк бүгенге йәһүдләр Тәүрәт йәһүдләре түгел, ә «иблис өйере», заманча әйтсәк – җыһудлар (жидлар). Шуңа күрә дә бу проблеманы яхшы белгән язучылар әлеге төшенчәләрне бутамаска тырышалар. Тәүрәт йәһүдиләрен бүгенге йәһүдләрдән айырыр өчен, соңгыларын җыһуд (жид) дип атыйлар. «Алтын миллиард» башында да илаһи йәһүдләр түгел, динсез-имансыз җыһудлар тора. Илаһи йәһүдләр исә насара һәм ислам динен кабул иткән бүгенге фәлестиннәр.

Шулай итеп йәһүдләр өчкә бүленә: илаһи, ягъни насара һәм мөселман йәһүдләренә һәм дөнья буйлап таралган монәфи, ягъни көфер җыһудларга.

Әмма дүртенче гасыр урталарында Рим мәмләкәте мөселман-насараларны җиңә алмагач, өске даирәләргә хас монәфи юл белән христиан динен дәүләт дине дип игълан итә. Илаһи христанлык (хак ислам) формасы белән христиан, эчтәлеге белән рим мәҗүсилеге белән алмаштырыла. Ирекле дини җәмгыйәт дәүләткә буйсынган чиркәү астына куып кертелә. Шушы максат белән 325 һәм 381 йыллар-да ике Никей соборы җыйыла. Рәсми дин башына мәмләкәткә турылыклы булган руханилар (йепископлар) куйыла. Алдарак әйтеп үткәнемчә, дәүләт һәм чиркәү берләшеп, бу көфран тайпылыш белән килешмәгән хак христианнарны (безнеңчә, мөселманнарны) кырып бетерә. Ихлас диндрлык яңадан эчкә йәшеренергә мәҗбүр була. Тик шулай гына пәйгамбәрләрдән килгән дин фитрый иман сагында тора ала. Әмма йәһүди-нәсара тайпылышында барлыкка килгән рәсми дин кешелек җәмгыйәтен рухи таркалышка (кризиска) китерә. Җирдә җәһлийәт чоры урнаша. Адәм баласын бу халәттән чыгару өчен Аллаһы Тәгалә тарафыннан пәйгамбәребез Мохаммәд г.с. аркылы Җиргә Әһле Китапның соңгы нөсхәсе булган Коръәни Кәрим иңдерелә. Әмма җәһли дәвернең имамнары йә мөшрик (мәҗүси), йә монафыйкъ (икейөзле), йә көфер булганлыктан хак дингә каршы чыгалар. Шуңа да карамастан, фитрый иманнары сакланып калган адәм балалары җәһлийәт пычрагыннан әкрен генә арына башлый. Ислам дине куәтләнеп китеп, дөньякүләм тарала. Җир йөзендә берничә гасырга илаһийәт чоры урнаша. Әмма көфер дөньясын бу хафага сала. Бөтендөнья иблис гаскәре берләшеп, ислам диненә каршы тәре һөҗүмнәре ойыштыра. Әкренләп җәмгыйәви исламның да ила-һи асылы зәгыйфьләнә башлый. Рухи-илаһи җәмгыйәтләр дәүләт-мәмләкәт төсмерен ала. Дин дә рәсмиләштерелеп, дәүләтнең йомышчы малайына әверелә. Хәлиф Гомәр заманында дини киңәшче вазыйфасын гына башкарган мөфтиләр рим-христиан чиркәве мисалында рәсми дин башына куйыла башлыйлар, ягъни

аларга шул ук йепископ вазыйфалары йөкләнә. Бу сәясәт бигрәк тә госманлы халифәте вакытынды көчәя. Патша Русийәсе дә моннан оста файдалана. Һәр патшага диндарлар өстеннән күзәтчелек итүче «үз мөфтийе» кирәк була. Шулай итеп мөфтиләр дөньяви (асылда көфран) кануннар белән идарә итүче хакимдарларның аркадашларына (союзникларына) әйләнә. Бүгенге көндә рәсми диннең (йәһүди, насара, ислам, будда, һинд һ.б.) баш руханилары (первосвященниклары) тоташ дөньякүләм синедрион тәшкил итәләр. Әлеге югары мәхкәмәгә буйсынмаган ихлас диндарларга экстремистлар, террорчылар, вәһһабилар, сектантлар, бандитлар, дошманнар, фанатиклар, фундаменталистлар һәм шуның ише «гасьянчылар» мөһере сугыла. Дөрес, бу исемнәр бүген, нигездә, «исламчыларга» тагыла. Чөнки башка дини мәсхәбләрнең ихлас диндарлары күптән инде йә кырылып бетерелгән, йә саташтырылган, йә монастырь мәгәрәләренә бикләнгән. Дәрвиш (люмпен) төркеме исә, хак исламга каршы көрәштә «туп итенә», «корбан тәкәсенә» әверелдерелгән. Димәк көфер дөньясына каршы торырлык илаһи көч бары тик исламда сакланган. Әлбәттә, рәсми исламда түгел, хак исламда.

Шулай итеп, көфер җыһудлар тырышлыгы белән Аллага буйсыну «алтын бозауга» табыну белән алмашына, ә «Алла сайлаган халык» «алтын миллиардга» әйләнә. Бу «затлы» кавем башында «йәһүд»ләрнең торуы беркемне дә борчымый. Чөнки, күрсәтеп үткәнчә, алар Тәүрәт йәһүдләре дә, этник йәһүдләр дә түгел. Үзләрен насара яки мөселман дип санаучы «алтын миллиардка» кергән башка кавемнәр дә Инҗил, Зәбүр яки Коръән халкы түгел, ә иблис кавеме, Гайсә пәйгамбәр әйтмешли, «иблис өйере». Алар этник җыһудлар булмасалар да, кальби җыһудлар, ягъни инглиз, алман, урыс җыһудлары. Татар да инде “таджид”ларга әйләнеп бара. *Басым ясап әйтәм, бүгенге «алтын бозауга» табынган «алтын миллиард» башында торучы йәһүдләр этник һәм илаһи яһүдиләр түгел, ә бу атаманы һәм Тәүрәтне ришвәти рәвештә үзләштерүче көфран йәһүдләр яки җыһудлар (жидлар).* Кабатлап әйтәм, илаһи йәһүдләр алар Муса г.с. белән бергә фиргәвеннән качып Мисырдан чыгучы, ә бүгенге көндә ислам һәм насара динен тотучы фәлестиннәр. Алар арасында караимнар шикелле Тәүрәт йәһүдләре дә булуы ихтимал. Шуңа күрә фәлестин җитәкчесе мөселман һәм насара фәлестиннәренең дә уртак имамы булып санала. Әмма бу хакыйкәтне халыктан йәшерәләр. Дөрес, җыһудлар да Алла кануннары буйынча йәши шикелле. Синагогалар тоталар, раввиннар әзерлиләр, гореф-гадәтләрне үтиләр. Барысы да түгел, әлбәттә, үтә азчылык. Арада ихласлары да бардыр. Әмма Исраил белән рәсми рәвештә «тәүрәт» һәм талмуд нигезендә идарә итәләр. Бу аларга «сайланган халык» буларак, Алла исеменнән дөнья белән идарә итү өчен кирәк. Шуның өчен дин дәүләттән айырылган дип тә тормыйлар. Моны алар «гой»ларга тагалар. Чөнки «гой»ларның диннәрен санга сукмыйлар. «Гой» үз динен тотмаса, дәһри, хәтта гей булса, җыһудлар өчен кулайрак. Әмма «йәһүд дине» күптән инде Муса г.с дине түгел. Муса г.с. дине булса, үзләрен Алланың җирдәге илчеләре дип санаган аның баш руханилары илаһи йәһүди (хак мөселман) Гайсә г.с.не үлем җәзасына хөкем итмәсләр иде. Ул аларны «сез йәһүдиләр түгел, иблис өйере», дип атамас иде.

Җыһудлар бүген иң югары илаһи хакыйкәтне үзләштереп, иң зур бозыклык

тараталар. Бу мөнафикълыкның иң югары баскычы. Моның өчен аларны тәмугның иң түбән каты көтүе ихтимал. Соңгы рәсми мәгълүматлар буенча, «Алла сайлаган халык» арасында фәхишәлек беренче урында тора. Дөньядагы бөтен бозыклык шулардан килә. Аларның кем икәнлеген дуслары аша да белергә була. Бу халыкның фәлестиннарга карата эшләгән вәхшилеген рухи яктан череп барган, садум гөнаһына баткан Америка, Английә һәм башка көнбатыш илләре яклый. Чөнки көнбатыш дөньясы тулысынча дийәрлек җыһудлар идарәсенә күчте. Инде дөньяның калган өлешен яулап бетерәсе генә калды. Әмма бу юлда иң төп киртә булып ислам дөньясы тора. Ул җиңелсә, Азия-Африка илләре ком сарайлары шикелле ишелеп төшәчәк. Хәтта Кытай, Һиндстан кебек борынгы цивилизацийәләр дә бу мәшһәргә каршы тора алмаячак. Шуңа күрә дә, никадәр зур каршылыклар тумасын, иртәме-соңмы, болар ислам дөньясын якларга мәҗбүр булачак.

Күпләр минем сүзләремә ышанмас. Шуңа күрә талмудның «Мәңгелек Кодус (Иерусалим)» дигән бүлегеннән түбәндәге сүзләрне китерәм: «Бәни Исраил – дөньяның үзәге. Бәни Исраил үзәгендә – Кодус, Кодус үзәгендә – Алла йорты (Храм), Алла йорты үзәгендә – Тәүрәт көймәсе (Ковчег Завета), аның каршында - Галәмнең нигез ташы (эвен штия - краеугольный камень мироздания)».

Бу җыһудларның төп максаты. Әмма хак мөселманнарының кыйбласы Мәккә. Мәккә үзәгендә Кәгъбә, Кәгъбә эчендә Коръән, Коръән каршында Галәмнең нигез ташы - «караташ». Әйе, башта болар барысы да Кодуста булган. Кыйбла да шунда йүнәлгән. Әмма Тәүрәт, Зәбүр, Инҗил гамәлдән чыгып, Коръән иңгәч, болар барысы да Мәккәгә күчкән. Шул исәптән кыйбла да. Ул гына да түгел, Кәгъбәнең үзен дә йәһүдләрнең нәсел башы саналган Ибраһим (Авраам) г.с. төзегән. Ә ул бит гарәпләрнең дә нәсел башы. Кыйбла алмашынгач, талмуд раславы да гамәлдән чыккан. Шушы илаһи хакыйкәт җыһудларга тынгылык бирми. Шуңа күрә талмудның хаклыгын раслау өчен гарәпләрне юк итәргә, Кагъбәне, аңа беркетелгән Галәмнең асыл нигез ташын кулга төшерергә кирәк. Шуның өчен алар мөселманнарга, беренче чиратта, гарәпләргә каршы аяусыз сугыш алып бара. Дөнья бетсә бетсен, әмма Кәгъбә һәм «караташ» (эвен штия) алар кулына күчсен. Бу инде дөнья Иблис кулына күчә дигән сүз. Әмма моның булуы мөмкин түгел. Иблис Адәм баласының нәфесен аздырып, Галәмне биләргә тырышса да, Галәмнәр хуҗасы бер Алла гына ул. Соңгы хөкемне дә ул чыгарачак. Һәм «иблис өеренә» ул бик каты җәза булып төшәчәк. Шуңа күрә адәм баласы иблистән түгел, Алладан куркарга тийеш. Әгәр Алладан курыкмыйча «иблис өйеренә» ийәрсә, моның өчен җәзасын иблис белән бергә алачак.

Әйе, бүген илаһи Бәни-Исраил җире, аның пәйгамбәрләр миграҗга ашкан изге башкаласы Кодус (Ийерусалим) бөтен дөньядан күчеп килгән «иблис өйере» кулына күчте. Мин Казаннан Исраилгә күчеп киткән байтак кына җыһудларны беләм. Алар монда Тәүрәтне түгел, бер генә йәһүд йоласын да белмиләр иде. Бер-бер хәл булганда, без аларга үзебез белгән теге яки бу йоланы аңлата торган идек. Ә менә Исраил җиренә аяк баскач, җирле «йәһүд»ләрдән дә «йәһүд»рәк булдылар. Ислам дөньясына каршы көрәшнең авнгардына әйләнделәр. Хәтта җирле «йәһүд»ләрдә дә бу ризасызлык тудырды. Натаннар, Аксеновлар да шуңа мисал.

Бу мөртәтләр «алтын бозаудан» азрак өлеш чыгар дип куркалар ахры. Аларга Роальд Сәгъдийев кебек "татжидлар" да килеп кушылды. Америка җыһудәсенә өйләнгән якташыбыз Казанга килеп, Русийә белән Американы бергә кушылып, «бөтендөнья террорчылыгына», чынлыкта хак исламга каршы көрәшергә чакыра. Ә үзенең яңа ватанының дөньякүләм террорчылыгы башында торганын белми һәм белергә дә теләми булса кирәк. Аксенов, Сәгъдийев мисалларыннан күренгәнчә, җыһудларның бернинди дини һәм милли йөзе юк. Шуңа күрә дини-этник йәһүд атамасын җыһудлар белән бутамаска кирәк. Бүген Исраил дәүләте дини-этник йәһүдләрнең ватаны түгел, Гайсә пәйгамбәр тарафыннан «иблис өйере» дип аталган "күпмилләтле" бөтендөнья җыһудларының рухи һәм җәсади террор үзәге.

Димәк бүген дөньяда көрәш мөселманнар һәм насаралар, йәһүдләр һәм башка халыклар арасында түгел, көфер һәм илаһийәт дөньясы арасында бара. Беренче төркемгә «алтын бозауга» табынып, иблискә ийәрүчеләр, икенче төркемгә Аллага буйсынып, пәйгамбәрләр юлын сайлаучылар керә. Боларның иҗтимагый йәшәйешләре дә, рухи тормышлары да капма-каршы. Беренчеләрнең иҗтимагый йәшәйешләре хәрәмгә (алдауга, талауга) корылса, икенчеләрнең хәләлгә (социаль гаделлеккә, хокукый тигезлеккә) корылган. Беренчеләрнең рухи тормышы социаль идеололгийәләр, чиркәү (рәсми исламны да кертеп) гадәтләре белән көйләнсә, икенчеләрнең Алла кануннары, җәмәгать тәртибе белән көйләнә. Беренчеләрнең имамнары – хуҗа яки аның көтүчесе булса (вождь, пастух), икенчеләрнең кардәш саналган көтү башы (вожак) була. Әмма, беренчеләр – азчылык, икенчеләр – күпчелек. Шуңа күрә икенчеләр «бүлгәлә һәм хакимлек ит» дигән максат белән беренчеләрне диннәргә, милләтләргә, дәүләтләргә айыралар. Ә үзләре өчен бер генә дин, бер генә милләт, бер генә дәүләт бар. Шуңа күрә дә алар үзләрен дөнья кешеләре дип атыйлар. Икенчеләрне илаһи хакыйкәттән читләштерү өчен көнетөне меңләгән мәгълумат чаралары эшли, миллионлаган кешенең каны койыла, миллиардлаган доллар акча сарыф ителә. Бер карасаң, моннан котылу чарасы да юк кебек. Әмма ихлас Аллага ышанган кеше өчен бар. Моның өчен, хәдистә әйтелгән шушы хакыйкәтне акылың белән аңлап, кальбең белән кабул итәргә кирәк. Икенче чиратта, аны телең белән башкаларга җиткерергә кирәк. Өченче чиратта, Алла кануннары белән йәшәүче җәмгыять корырга кирәк.

Дөрес, бүгенге көндә бу юлдан бару бик авыр, бигрәк тә гамәли яктан. Беренчедән, илаһи хакыйкәтнең асылын аңлау өчен ифрат тирән гыйлем һәм кальби ихласлык кирәк. Икенчедән, шушы хакыйкәтне халыкка җиткерү зур кыюлык таләп итә. Өченчедән, иң зур каршылыкны гамәл тудыра. Күпләр чечен, әфган, фәлестин каршылыгын фанатизм, хәтта террорчылык белән бәйли. Әмма моны шушы хакикый юлны үтмәгән кешеләр сөйли. Чөнки хакыйкәтне аңлау - бер нәрсә, ә аны аңлату, бигрәк тә гамәлгә кую – икенче нәрсә. Хакыйкәтне аңлап та дәшмәсәң, әле бу бер хәл. Синең эчеңдәгене кем дә белми. Йөре шунда хыялланып. Аңлата башласаң, әмма нәтиҗәсе булмаса, син әле «саташкан» гына, ә халык ийәрсә – бу инде фетнә. Гамәл кыла башласаң – вәһһаби, дошман, бандит.

Чечен халкы да бит мылтыктан башламады. Кануный рәвештә мөстәкыйльлек игълан итте. Легитим юл белән илбашын сайлады. Беркемгә дә янамыйча, үзе

теләгәнчә тормышын кора башлады. Мәскәүгә бу ошамады. Сугыш башлады. Чечен нәрсә эшләргә тийеш иде соң? Татар шикелле ирегең буш кәгазьгә алмаштырыргамы, әллә каршылык күрсәтергәме? Ул икенче юлны сайлады һәм «бандит» булды. Ә сугыш башлаган чын бандит конституцион, ягъни, иблис тәртибе урнаштырып йөри. Әлбәттә, күбебез боларның барысын да белә, әмма дәшми. Чөнки без акыллы, алар юләр. Аларга ирек кирәк, безгә кирәкми.

Бу канлы мәшһәрне күреп дагыстанлылар башка юлны сайлады. Исламча йәшәйешне астан җәйелдерде. Шулай итеп Сабанмахи һәм Карамахи йәшәеше туды. Андагы мөселманча йәшәү үрнәге бөтен Дагыстанга тарала башлады. Бу хәтта Рәсәйнең ул вакыттагы премьер-министры Степашинга да ошады. Бар да тәртиптә, бернинди милицийә-полицийә юк. Әмма мондый «тар карашы» өчен ул урыныннан алынды. Чөнки Мәскәүгә шуны аңлаттылар: әгәр моңа киртә куймасаң, тиздән бөтен Кавказ халкы хак мөселманча йәшәйешкә күчәчәк. Шулай итеп Дагыстанга «чечен», «вәһһаби» хөҗүме ойыштырылды. Икенче «чечен сугышы» башланды. Кавказга шыплап гаскәр тутырылды. Дагыстан «вәһһбиларының» оялары туздырылды, чечен халкы канга батырылды.

Шундый ук хәл талиблар белән дә булды. Әмма киңрәк күләмдә. Талиблар урнаштырган җәмгыйәви (социаль) гаделлек халыкның күңеленә хуш килде. Шуңа күрә тиз арада бөтән Әфганстан дийәрлек алар кулына күчте. Бу хәрәкәтне туктатмасаң, бөтен Урта Азийәдә мөселман идарәсе урнашуы мөмкин иде. Ә алга таба нәрсә буласын кем белә? Шуңа күрә моны күреп бөтен көфер дөньясы берләште. Үзләре әйтмешли, дөньяда яңа тәртип, иблис тәртибе урнашты.

Димәк, көфер дөньясы җыһудлашкан вәсвәси һәм ришвәти исламнан түгел, хак һәм гамәли исламнан курка. Шунда инде бөтен хикмәт тә.

Күргәнебезчә, хак исламның дөньякүләм таралуы өчен бернинди корал да, пропаганда да, террор да кирәкми. Ул тыныч юл белән, гадел гамәл рәвешендә тарала ала. Моңа көфер дөньясы күптән инанды инде. Ул исламның корал көченнән түгел, Коръән аркылы иңдерелгән илаһи куәтеннән курка. Бу турыда йегерменче гасыр башында ук Английәнең премьер-министры әйткән иде. Корал көче белән ярты дөньяны биләгән бу империяйә фәкыйрь әфган халкын буйсындыра алмагач, болай дигән иде: «Исламны корал көче белән җиңеп булмый, аны Коръәннән мәхрүм итәргә кирәк, шунда гына без мөселманнарны буйсындыра алабыз». Шуннан бөтен көфер дөньясы Коръәнгә каршы күтәрелде, әмма аны юк итә алмады. Алла сүзен юкка чыгарырга көче җитмәде. Ислам тыныч юл белән дөнья буйлап җәйелүен дәвам итте. Инде башка юл кирәк булды. Бу юл – мөселманнарны вәхшиләр, террорчылар итеп күрсәтү. Моның өчен аларны кораллы каршылыкка кертергә кирәк иде. Төрле провокацийә юллары белән бу да эшләнде. Кечкенә генә каршылык та дөньякүләм терроризм дәрәҗәсенә күтәрелеп, исламнан карачкы ясалды. Җыһудларның идеологик үзәге булган Английә бу эшнең башында торды. Фәлестин җирләрендә ул Исраил дәүләтен төзеде. Америка халкын «суперменнарга», «супершменшларга» әйләндереп исламга каршы өстери. Йәнәсе аңа ислам куркынычы яный. Ауропаны да шуңа котырта. Бөтен коткы башы тәмам җыһудлашып диннән язган «аксөяк» Английәдән килә.

Әмма иблис вәсвәсәсе белән мингерәйтелгән күпчелек бу хакыйкәтне кабул итә алмый. Шулардан һаман да яклау эзли. «Алтын миллиардка» кергән халыкларның мул йәшәйеше аның күзенә пәрдә булып төшә, күңеленә пәрәвез булып ята, акылына сихер булып керә. Моның сәбәп-нәтиҗәләрен аңламыйча, йә аңларга теләмичә, һәркем, гөберле бака шикелле күпереп «алтын үгезгә» әвереләсе килә. Әмма буш куыкка әйләнеп шартлап ярыла, йә «алтын үгез» нәҗесенә бата.

Иблис тантана иткән шушы шартларда татар үзе нинди хәлдә соң? Үзен коткару өчен берәр гамәл кыламы? Илаһийәтне җәһлийәттән айыра аламы?

Кызганыч ки, ул да тирән таркалыш кичерә. Урыстан да зуррак тизлек белән «алтын» һәм «нәҗес» катламына бүленә. Латин имласын ийәрләп, интернетка утырып көфер дөньясына ябышып котыласы килә. Әмма бу юлда аны һәлакәт көтә. Бәлки татарның бер өлеше «алтын миллиард» катламына кереп тә калыр. Вакытлыча җәзасын да кичектерер. Әмма халыкның күпчелеген тәшкил иткән «нәҗес» катламына моңа да өмет аз. Ул җыһудларның «гой»лар өчен эшләнгән йәшәү кагыйдәләренә буйсынып, аларның идарә, хокук, җәмгыйәт, икътисад, сәнәгать, фән, мәгариф, мәдәнийәт, мәгълүмат системаларын бермә-бер кабул итеп бер-берсен ашап бетерәчәк. Вак кавемнәргә бүленеп атомар кисәкчекләргә таркалачак. Һәркемнең үз баскычы, үз басмасы булачак. Кайсы гына эштә, нинди генә өлкәдә эшләмәсен, ул бөтен гомерен шул баскыч-басмаларга үрмәләүгә сарыф итәчәк. Нинди генә һөнәр ийәсе булмасын (фән һәм мәгариф өлкәсендәме, сәнәгать яки мәдәнийәт эшендәме, хәрби яки дәүләт хезмәтендәме), ул 15-25 әр баскычтан торган разрядлар, класслар, категорийәләр, исем-дәрәҗәләр аша үтәргә мәҗбүр ителәчәк. Җитмәсә болар барысы да лицензияләр, сертификатлар, дипломнар, свидетельстволар, указлар һ.б. шуның ише «гой» таныклыклары белән расланырга тийеш булачак. Бу баскычларны үтү, басмадан-басмага күтәрелү өчен һич тә кызганмыйча йөрәк-мийеңне, үпкә-бавырыңны бар куәтенә җигәргә кирәк. Боларның барысына да ялагайлыктан, ришвәттән башка, коллыкка төшмичә ирешеп булмый. Түзсәң түз, чыдасаң чыда. Түзмисең-чыдамыйсың икән – сине сәрхүшлек, әфйүнчелек, җинайәтчелек, зиндан көтә. Башың исән калса, элмәккә кермәсә - соңгы юлга сине хәйерче картлык, мескенлек, хасталык озата. Кан һәм дин кардәшләрең булмагач, монда сиңа беркем дә йәрдәм итә алмый. Чөнки ыруг-кардәшлек алдан ук бетерелгән, адәм баласы шәхси бәлалары белән ялгыз калдырылган. Йәшәп калу өчен телевизор, кәмпитер экраннарыннан төшми торган җыһуд фәлсәфәсе белән сугарылган «супершәхес» булырга кирәк. Булмасаң, беттең-киттең. Әмма болар барысы да диненнән, милләтеннән, теленнән, исем-атамасыннан язган җыһуд «гойының» «өлешенә тигән көмеше». Кызганыч, әмма бу бүгенгә әче хакыйкәт.

Өстәп шуны да әйтергә кирәктер. Аксенов һәм Сәгъдийев кебек дөньякүләм танылган җыһудлар татар җирлегендә формалашты. Заманыбызның беренче фиргәвен пирамидасы (җәһәннәм капкасы) да Казанда төзелде. «Коръән серләре» исеме астында Изге Китапны мәсхәрә кылган беренче «салман рушди» да татардан чыкты. Ә нигә Казанның 850 йыллыгын инкарь иткән «татурыс» җыһудлары аның 1000 йыллыгын дөньякүләм дәрәҗәдә билгелгеләп үтәргә

җыйыналар? Әле ЮНЕСКОларны җигеп. Татар башкаласын Идел-Урал төбәгенең җыһуд үзәгенә әйләндерү өчен. Ә «милләтчеләр» үткәрәсе 850 йыллык Казанга милли төсмер бирүе мөмкин иде. «Милләтчеләр» җиңелгәч, вакланып тормасаң да була. Әйдә, тулы меңйыллык булсын. Тик татар һәм мөселман рухы гына булмасын! Инде бу максат тормышка ашырылып та килә. Әлбәттә, болар барысы да татарны мәңгегә ирек төшенчәсеннән айырып, тартарга (тәмугка) озату өчен эшләнә. Монда милләт өчен уйланырлык нәрсәләр бик күп.

Халкыбызны бу көфер системасыннан чыгару өчен без мөмкин булганнарның барысын да эшләргә тырыштык. Тәгълимати, берникадәр дәрәҗәдә гамәли яктан да үзебезнең Алла кануннарына нигезләнгән идарә, хокук, икътисад, фән һәм мәгариф системаларыбызны эшләдек, шуларны тормышка ашыру максатыннан татар-мөселман җәмгыйәтен ойыштырдык. Татарны көфер дөньясыннан айырып, илаһийәт дөньясына алып керергә теләдек. Әмма җыһуд системасында уйфикерләре, гамәл-фигыльләре формалашкан «зыялы» татар «гойлары» боларны дәүләт (җыһуди дәүләт, әлбәттә) югарылыгында эшләргә кирәк дип, без төзегәннәрне җимерә бардылар. Аларны җыһуд нөсхәләре белән алмаштырдылар. Нәтиҗәдә үзләре дә берни эшли алмадылар, безне дә ифрат кыйын хәлгә куйдылар.

Әмма эшләгән эш беркайчан да югалмый. Ул барыбер үзенең тарафдарларын таба. Татарның «нәҗес» катламыннан («алтын» катламының инде тере күзәнәкләрк калмаган бугай) иртәме-соңмы йәш үсентеләр үсеп чыгачак, алар бәлки башка исем белән, башка шартларда татарның тарихи дәвамлыгын тәэмин итәрләр. Без шуңа өмет баглап эшлибез дә. Ә җыһуд системасында татарның киләчәге юк. Монда безне бүлгәләнү һәм таркалу көтә. Шуңа күрә безне бүләләр, бетерәләр дип кемгәдер гайеп ташлау мәгънәсез һәм файдасыз. Җыһуди конституцийәләрне, кануннарны бер-берсенә яраклаштырып йәшәп калырга тырышу ул тузган күлмәккә ямау салу гына. Яңа күлмәкне бары тик Алла кануннары белән йәшәгән җәмгыйәттә генә тегәргә була. Әлбәттә, моның өчен «алтын миллиард» фетнәсенә кушылмыйча, аның хак исламга каршы алып барган рәхимсез террорына бирешмичә, пәйгамбәрләр юлына чыгарга кирәк.

Әлеге язмамда рәсми дингә һәм рәсми түрәләргә карата булган тискәре мөнәсәбәтемне кайберәүләр дөрес аңламаулары бар. Хәтта муллаларга һәм байларга карата большевизм чалымнарын да күрүчеләр булыр. Әмма монда большевизм белән бернинди уртаклык юк. Мин сыйныфый көрәшкә дә, дини нигилизмга да чакырмыйм. Бу фетнә булыр иде. Киресенчә, имамнарыбызның һәм җитәкчеләребезнең кыйын һәм җаваплы эшләренә куәт бирәсем, кылган игелекләрен зурлыйсым килә. Мәчет-мәдрәсәләребез дә күбәйсен һәм үссен. Анда йөрүчеләр саны да артсын һәм ишәйсен. Халкыбыз да бай һәм мул тормышта йәшәсен. Сүз һич кенә дә теге яки бу имамны, түрәне яки байны тиргәү турында түгел, ә яман чир пандемийәсенә әверелгән җыһуд системасына каршы көрәш турында бара. Югыйсә, без үзебез нинди генә изге нийәттә булмыйк, бу системадан чыкмый торып, илаһи юлга баса алмаячакбыз. Чөнки без барыбыз да дийәрлек шушы системаеның тоткыны һәм колы буларак, аның «гойлар» өчен корылган мәкерле пәрәвезендә чәбәләнәбез. Моны күрмибезмени? Күрәбез. Бүген һәр авыл-

да дийәрлек мәчет бар. Әмма халык динсез-кыйбласыз коммунизм дәверен сагына. Нигә? Чөнки ул вакытта хак диннең нигез ташын тәшкил иткән социаль гаделлек принциплары әле берникадәр үтәлгән, ә бүгенге “динле-иманлы” заманда үтәлми.

Мондый шартларда нинди генә матур вәгазь сөйләмә, нәтиҗәсе аз булачак, хәтта иманлы бәндәнең дә диннән суынуы ихтимал. Имамнарыбыз, түрәләребез, җитәкчеләребез, гомумән алганда халкыбыз бүгенге көфер системасына ябышып ятканда, безгә бернинди җыһуди хөррийәт тә йәрдәм итмәйәчәк. Татар халкының язмышы, башка халыкларныкы кебек үк, үзара гайепләшү, тарткалашу, бүлгәләнү аша түгел, бөтендөнья җыһуд системасы белән бәрелештә хәл ителәчәк. Моны “алтын миллиард” идеологлары яхшы аңлый һәм шуңа күрә дә бөтен дөньяга террор белән яный. Уяу һәм акыллы булыйк кардәшләр, Алла безнең белән!

Әлбәттә, әлеге язмамны күпләр кабул итмәс, кискен гаепләүчеләр дә булыр. Әмма иртәме-соңмы тулы хакыйкәт ачылыр, халык та хак белән нәхакны айыра башлар. Димәк минем бу язмам да үзенең лайыклы бәйәсен алыр.

Казан, февраль-апрель 2003 йыл

Әлеге язмамны 2004 йылда 100 дәнадә китапчык рәвешендә эшләп, татар зыялыларына тараттым. Әмма берәүдән дә бернинди дә фикер ишетмәдем. Айырым сөйләшүләрдә, аларның тулысынча дийәрлек җыһудлар позицийәсенә күчүләрен, “татжидка” әйләнүләрен аңладым. Баш түрәләрдән алып, иң сул милли хәрәкәт тарафдарларына кадәр. Рәсми ислам да “жидоислам” тарафына авышты.

Аксеновка Казанның мактаулы гражданины исеме бирелде. Ул йәшәгән борынгы йортта аның музейы ачылды, йыл сайын үткәрелә торган җыһуди “Аксенов-фест” исемле фестивале ойыштырылды. Моны татар җыһудларының баш матбугат органы булган “Звезда Поволжья” гәзите күтәреп алды. Аны ул яклап йоклап яткан Казанны уяту дип атады. Роаль Сагдийев та Казанның мактаулы кунагына әйләнде. Илаһи исламга каршы Мәскәү җыһудлары киңәше белән “татжид”, “жидоислам” идеологийәсе куйылды. Казан үзенең “Сотворение мира”, “Алтын минбар” һ.б. фестивальләре белән Рәсәйнең җыһүди мәркәзенә әйләнде.

Шуның өчен дә аның зурлап 1000 йыллык юбилейы үткәрелде.

Казан. 2010 йылның сентябрь айы.

2007 йылның җәйендә Татар халкының Милли Мәҗлесе тататар халкын милләт буларак ойыштыру максатыннан бөтендөнья урыс җыйыны (соборы) мисалында Бөтентатар халык җыйынын җыярга нийәт кылган иде. Әмма бу инициативаны рәсми хакимийәт тә, динийә нәзарәте дә кабул итмәде. Моның өчен Бөтендөнья татар конгрессы һәм Татарстан динийә нәзарәте бар дип безнең тәкъдимне кире кактылар.

Мин бу рисаләмдә безнең нийәтебезне ачыклау максатыннан Милли Мәҗлеснең игъланнамәсен китерәм.

Татар җире изге һәм кагылгысыз!
Сарайда кол булганчы чатырда ирекле бул!

БӨТЕНТАТАР ХАЛЫК ҖЫЙЫНЫ ИГЛАННАМӘСЕ

Татар халкы дүрт ярым гасыр инде Мәскәү коллыгында йәши. Шул дәвердә ул күп мәртәбә иреккә чыгуга омтылыш ясап караса да, зур югалтулар белән артка чигенә. Соңгы 1986 йыл апрель инкыйлабы да аны бу халәттән чыгармады. Әлеге чорда барлыкка килгән милли күтәрелеш тә җиңелүгә дучар ителде. Халык яңадан әкәм-төкәм шикелле үз кабыгына кереп бикләнде. Рухи һәм милли үсеш тукталды, татар яңадан мәрткә китте.

Ә иң аянычы - һәр җиңелүдән соң ул үзенең илаһи куәтен җуя бара. Халыкның ирек рухы һаман да сайыгая, коллыгы тирәнәйә. Чөнки һәр хәлиткеч бәрелештә милләтнең иң яхшы уллары кырыла, мыскаллап җыйылган каймагы юыла. Аның каравы, һәр югалтудан соң йәшәү көченең таркалышы нәтиҗәседә барлыкка килгән зарарлы матдәләре, иң яман сыйфатлары туплана. Шуларның иң аянычлылары: шәхси тәкәбберлек, мин-минлек, исем-дәрәҗәләргә, түрәлеккә омтылу, шашынып байлык туплау, һәр нәрсәдән табыш алырга омтылу. Бу тискәре сыйфатлар коллыкка каршы торган тумыштан килгән иммун системасын җимерә.

Хәзерге вакытта татар халкы үзенең илаһи куәтен җуеп “цивилизацийәле” коллыкта йәши. Алла биргән иреген югалту сәбәпле, үзенең бу халәтен аңламый, аны нормаль йәшәү рәвеше итеп кабул итә. Мондый йәшәү рәвешенең табигате белән бозык, хайвани дәрәҗәдән дә түбән икәнлегенә төшенә алмый.

Ничек болай булды әле, зур мәмләкәтләр төзегән, югары цивилизацийәләр тудырган, куәтле дәүләтләр корган горур һәм буйсынмас түрек кәвеменең варислары мескен коллар дәрәҗәсенә төштеләр? Кайчан һәм ничек кулга ияләштереп булмаган бүреләр ялагай этләргә әйләнделәр? Ни өчен ирекле кешеләрнең табигый сыфатлары булган намуслылык, турылык, миһербанлык хашәрәт коллар мәкерлегенә, хаинлегенә һәм куркаклыгына әйләнде? Ни өчен һәр иреккә омтылыш тагы да тирәнрәк коллыкка төшү белән тәмамлана? Рухның бу кадәр тирән түбәнлеккә төшүенең төп сәбәбе нидә? Татар халкының кайчан да булса иреккә чыгуына өмет һәм мөмкинлек бармы? Моның өчен аның нинди дә булса тере күзәнәкләре калдымы? Әллә инде ул чыннан да мәңгелек йокыга талып, бәйдәге этләрнең язмышына дучар ителгән? Әгәр без бу сорауларга өздереп җавап бирә алмасак, һәр ирек даулавыбыз коллыгыбызны тирәнәйтәчәк, һәр җиңелүебез каршы көчләрнең куәтен тагы да арттырчак.

Әлегә исә без үзебезнең коллык халәтебезне Мәскәүдән күрәбез. Аның урыс булмаган халыкларга каршы йүнәлтелгән колониаль сәйәсәтен гайеплибез. Нигездә бу дөрес. Әмма беркайчан да, бернинди баскынчы да үз корбанын үз теләге белән иреккә җибәрмәгән. Һәр җанварның бу асыл табигате. Ирекне зәгыйфьләр югалта, көчлеләр көрәшеп ала. Безнең һәрбер җиңелүебез Мәскәүнең

колониаль сәйәсәтеннән дә бигрәк, татар җәмгыйәтенең тирән таркалышы, бик күп катламнарга бүленеше, кыйбласын, йәшәү йегәрлеген югалтуы, илаһи куәте кимүе, гасырлар буйы тәрбийәләп үстергән рухи, милли-мәдәни, матди-җәмгыйәви тамырларыннан айырылып, рухына ят үсентеләргә тоташуы белән билгеләнгән. Мәскәү белән 1994 йыл 15 февраль "килешүе" дә шушы кырыс хакыйкәтнең әче җимеше булды. Шул сәбәпләр аркасында, атомар дәрәҗәгә төшкән милли таркалыш, гомумән алганда, татар халкының һәм татар милләтенең барлыгы мәсьәләсен бөтен кискенлеге белән куя.

Ачыктан-ачык әйтергә кирәк, традицион төшенчәләр буйынча бүгенге көндә татар милләте юк. Бәйсез милләт булып йәшәү өчен һәр халыкның Аллаһ тарафыннан мәңгегә бирелгән изге, беркем тарафыннан да кагылгысыз нигез (кендек) җире булырга тийеш. Бу җирне моннан 455 йыл элек Мәскәү патшасы басып алган. Шушы җирне кайтармый торып, без беркайчан да дәүләтле булмаячакбыз, урыс халкы эчендә эреп бара торган этник төркем булып кала бирәчәкбез. Дәүләт ул халыкның йәшәү җирлеге, халык милке, халык иреге, халык кальгасы. Әгәр без күпләр күзаллаганча, дәүләткә түрә биләмәсе, идарәче катлам милке итеп карасак, без бүгенге халыкара кануннар буйынча ил таркатучылар, чикләрне бозучылар итеп бәйәләнәчәкбез һәм җәзага дучар ителәчәкбез. Халыкның милли бәйсезлек хокукы исә аның йәшәү җирлегеннән айырылгысыз һәм бу халыкара кануннарга каршы килми. Чөнки һәр милек ийәсенең җире, милке булган кебек, милләтнең дә үз җире, үз милке булырга тийеш. Шуңа күрә милли бәйсезлек өчен көрәш йәшәү җирлегенең кагылсызлыгы белән бәйләнгән. Бүгенге көндә, татарлар коллыктан чыгу юлын бары тик түрә көрсийе аша гына күрәләр, шуңа күрә дә милли үзидарә структураларын бөтенләй танымыйлар. Ирек алар өчен эчке илаһи халәт түгел, ә урыс хакимлеген татар хакимлеге белән алмаштыру хыялы гына. Бу исә Мәскәү тарафыннан "хаклы рәвештә" хакимийәт бүлешү дип кабул ителә һәм "фетнәгә" каршы көч куллануга китерә. Табигый ки, каршылык көченә ийә булмаган татар халкы җиңелүгә дучар ителә. Боларны аңламаган хәлдә дәүләт торгызып йөрү - ул күп кан түгеп, чит коллыктын үз түрәләреңнең коллыгына төшү генә ул. Мондый дәүләт анаватан түгел, түрә биләмәләре, түрә милке генә була ала. Бу исә милли бәйсезлек, социаль гаделлек өчен көрәшне зәгыйфьләндерә, ахыр чиктә аны җиңелүгә китерә. Нәтиҗәдә безнең җиребез дә, дәүләтебез дә, милкебез дә юк. Мәскәү куйган түрәләр колы булып кала бирәбез. Ә бер милләт кешесе үзенең милләттәшен беркайчан да кол итми.

Чын милли ирекка ирешү өчен беренче чиратта безгә ата-бабадан килгән кендек җиребездә хуҗа булырга кирәк. Коръән, Инҗил, Тәүрәт күрсәтмәләре буйынча кендек җиреннән мәхрүм ителгән халык ул - кол халык. Андый халык Алла рәхмәтендә була алмый. Татарның кендек җире ул - Татарстан. Бу җирдә татар халкы йәши. Башка милли төркемнәр татар халкына этник төркемнәр булып керә, әмма аларның бер генә милли хокукы да чикләнми. Татар кануннарын таныган хәлдә алар мөстәкыйль милли субъект буларак, үз кануннары буйынча йәши.

Татар җирендә шәхси ирек Алла биргән ихтыяр иреге дәрәҗәсендә йөри. Бу татарга гына түгел, барлык этник төркемнәргә кагыла. Чикләнгән мәҗбүрийәт

уртак килешүләр нигезендә генә була ала. Татар җирендә түрә-кол мөнәсәбәтләре юк, тигез хокуклы хуҗалар мөнәсәбәте генә бар. Барлык үзидарә системасы астан өскә таба милләт имамы дәрәҗәсендә ирекле рәвештә төзелә.

Татар җирендә җәмгыйәви йәшәүнең төп нигезе - социаль гаделлек. Бу, беренче чиратта, халыкның уртак милкенә - җир асты һәм өсте байлыкларына, җәмәгать милкенә кагыла. Алла кануннары нигезендә бу байлык татар ватандашларына (гражданнарына) тигез өлешкә бүленеп табигый табыш исәбенә кертелә. Бу өлеш һәр шәхеснең илаһи иреген тәэмин итә. Җәмгыйәви тормышта һәр шәхес үзенең табигый һәм хезмәт табышы аркылы үзидарә системасының гаделлеген тәэмин итә. Мондый хокукка барлык татар ватандашлары ийә.

Шушы өч шарт үтәлгән очракта милләтнең барлык проблемалары: дин, мәгариф, мәдәнийәт, тел мәсьәләләре җиңел хәл ителә. Чөнки ирекле кешегә моңа киртә юк. Әлбәттә, Мәскәү коллыгы шартларында моңа ирешү кыйын. Шуңа күрә иң беренче үзеңнең коллык халәтеңне аңларга кирәк. Югыйсә барлык тырышлыгыбыз иреккә түгел, буш сүзгә, тәгәрмәчкә түгел, сыбызгыга кайтып калачак.

Мәскәү белән уртак килешүләр төзү, акыл һәм сафсата сату, исем-дәрәҗәләр алу мәгънәсез һәм файдасыз. Аның татарны юк итү максаты беркайчан да үзгәрмәячәк. Мәскәү белән уйнаш кылу ул куркаклык, хаинлек билгесе генә.

Мәскәү табынынннан ашап ирек яулап булмый, аның өчен малыңны, җаныңны кызганмыйча көрәшергә кирәк. Баскынчыларга һәм милли хыянәткә каршы.

Җир-суыннан, җир асты һәм җир өсте мәгъдәннәреннән, милке-малыннан мәхрүм ителгән, диненнән, теленнән, имласыннани, гореф-гадәтләреннән ваз кичкән, кызларын ят кавемнәргә биргән халык милләт була алмый. Ул бары тик башка милләтләрнең колы, ялчысы гына була ала. Үзләренең коллыгын аңламаган “масса” беркайчан да халык булып та, милләт булып та ойыша алмый.

Бөтентатар милли җыйыны икеләнүсез түбәндәгеләрне игълан итәргә тийеш:

Милли бәйсезлек ул - Алла биргән изге һәм кагылгысыз татар җире.
Милли бәйсезлек ул - үз җиреңдә хуҗа булу, социаль гаделлек.
Милли бәйсезлек ул - Алла биргән илаһи ирек.

Татар халкының Милли Мәҗлесе рәисе *Илдус Әмирхан*
2007 йылның июль айы